

**Α' ΛΥΚΕΙΟΥ
ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ**

1.) ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Οι Λακεδαιμόνιοι όμως είπαν ότι δε θα υποδουλώσουν πόλη ελληνική που είχε προσφέρει μεγάλες υπηρεσίες στους πολύ μεγάλους κινδύνους που απείλησαν την Ελλάδα, αλλά έκαναν ειρήνη με τον όρο (οι Αθηναίοι), αφού γκρεμίσουν και τα μακρά τείχη και τα τείχη του Πειραιά και αφού παραδώσουν τα πλοία (τους) εκτός από δώδεκα και αφού επαναφέρουν τους εξόριστους, να ακολουθούν τους Λακεδαιμόνιους και στην ξηρά και στη θάλασσα, όπου τυχόν τους οδηγούν (αντοί), έχοντας τον ίδιο (μ' αυτούς) εχθρό και φίλο.

Και ύστερα από αυτά και ο Λύσανδρος κατέπλεε στον Πειραιά και οι εξόριστοι επέστρεφαν στην πατρίδα (τους) και άρχισαν να γκρεμίζουν τα τείχη πολύ πρόθυμα, ενώ ανλητρίδες έπαιζαν τον αυλό, επειδή νόμιζαν ότι εκείνη η μέρα ήταν για την Ελλάδα η αρχή της ελευθερίας.

2.) ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΕΣ

A) Η κρίσιμη ώρα για την ηττημένη Αθήνα έχει φτάσει. Παρόλ' αυτά, αν και η γενικότερη απαίτηση των συμμάχων, κυρίως των Κορινθίων και των Θηβαίων, κλίνει υπέρ της ολοκληρωτικής καταστροφής της Αθήνας, οι Λακεδαιμόνιοι αρνούνται να την υποδουλώσουν και παρουσιάζονται μεγαλόψυχοι και μετριοπαθείς. Η προσφορά της Αθήνας με το ναυτικό της για την αποσόβηση του περσικού κινδύνου υπήρξε μεγάλη και σεβόμενοι αντό το γεγονός θέλουν να προστατέψουν τους ηττημένους. Αυτή η στάση τους δείχνει τον απύθμενο σεβασμό τους προς τον αντίπαλο, τη γενναιοφροσύνη, την αξιοπρέπεια, τη φιλοπατρία τους, καθώς και έλλειψη μνησικακίας και κενοδοξίας. Εντούτοις, δεν παύονταν να ενεργούν προς το συμφέρον της συμμαχίας τους, αφού με τους απαξιωτικούς για την Αθήνα όρους της ειρήνης (γκρέμισμα μακρών τειχών, παράδοση όλου σχεδόν του στόλου, επαναφορά εξόριστων ολιγαρχικών και προσχώρηση ουσιαστικά στη συμμαχία των Λακεδαιμονίων με συμμετοχή στις εκστρατείες τους) η Αθήνα αποδύναμώνεται.

B) Μετά από συζητήσεις και αντιρρήσεις και καθώς η κατάσταση στην Αθήνα ύστερα από την περίοδο πολιορκίας και την παρελκυστική πολιτική του Θηραμένη καθίσταται ιδιαίτερα κρίσιμη, ο δήμος της Αθήνας τελικά αποδέχεται την ειρήνη με τους ταπεινωτικούς όρους. Πάντως, την ώρα της κατεδάφισης των τειχών, το κλίμα παίρνει πανηγυρικό χαρακτήρα, αφού κάλεσαν ανλητρίδες, όπως έκαναν σε γλέντια και συμπόσια, καθώς πίστευαν ή καλύτερα ήλπιζαν πως θα αρχίσει η περίοδος της ελευθερίας και της σωτηρίας τους. Τραγική ειρωνεία και σχήμα οξύμωρο, αφού η αμέσως επόμενη περίοδος, κυρίως για την Αθήνα, ήταν κατάσταση τρομοκρατίας, ηθικής απαξίας, βίας και προπαγάνδας, όπως την ασκούσαν

οι Τριάκοντα και τα όργανα της σπαρτιατικής φρουράς. Άλλα και όλη η Ελλάδα παρέμενε σε κατάσταση πόλωσης, αφού ο ρόλος των Σπαρτιατών ήταν καθοριστικός και ενεργός και η απαξιωτική για τους Αθηναίους συμφωνία της ειρήνης είναι δυσβάσταχτη και επισφαλής.

3.) ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟ

- A)-άνδραποδιεῖν-**ειδικό απαρέμφατο , αντικείμενο στο ρήμα **έφασαν**, υποκείμενο:
Λακεδαιμόνιοι, ταυτοπροσωπία
- τοῖς μεγίστοις**-ομοιόπτωτος ονοματικός επιθετικός προσδιορισμός στο <<**κινδύνοις**>>
 - τάς ναῦς**-αντικείμενο στη μετοχή <<**παραδόντας**>>
 - διά τό πλῆθος**-εμπρόθετος προσδιορισμός ως επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας στο απαρέμφατο <<**μέλλειν**>>
 - αύτῶν**-αντικείμενο του ρήματος <<**προηγόρει**>>
 - άντεπόντων**-γενική απόλυτη μετοχή αιτιολογική (ή χρονική) με υποκείμενο <<**ΤΙΝΩΝ**>>, προσδιορίζει το ρήμα <<**ἔδοξε**>>
 - δέχεσθαι**-τελικό απαρέμφατο , υποκείμενο στο απρόσωπο ρήμα <<**ἔδοξε**>>, υποκείμενο <<**Αθηναίους**>>, ετεροπροσωπία
 - οἱ φυγάδες**- υποκείμενο στο <<**κατῆσαν**>>
 - προθυμίᾳ**-δοτική επιρρηματική του τρόπου , προσδιορίζει το <<**κατέσκαπτον**>>
 - νομίζοντες**-αιτιολογική μετοχή ως επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας στο <<**κατέσκαπτον προθυμίᾳ**>> , συνημμένη στο υποκείμενο <<**οὗτοι**>>
- B) <<μή ἄπρακτοι ἥκοιεν>>**:δευτερεύονσα ονοματική ενδοιαστική πρόταση επιθυμίας , εισάγεται με το ενδοιαστικό μόριο **μή** (φόβος μήπως γίνει κάτι) , εκφέρεται με ευκτική του πλαγίου λόγου (υποκειμενικότητα , αμφισβήτηση) γιατί έχει ιστορική εξάρτηση(φοβούμενοι - → **περιεχεῖτο**), ως αντικείμενο στη μετοχή <<**φοβούμενοι**>>

<<**έφ’ οἰς οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιοῦντο τὴν είρήνην**>>:δευτερεύονσα ονοματική πλάγια ερώτηση μερικής αγνοίας , εισάγεται με την εμπρόθετη αναφορική αντωνυμία<<**έφ’οίς**>> , εκφέρεται με ευκτική του πλαγίου λόγου (υποκειμενικότητα ,αμφισβήτηση) μετά από ιστορική εξάρτηση <<**ἀπήγγελλον**>> ως αντικείμενο στο ρήμα

<<**ώς χρή πείθεσθαι Λακεδαιμονίοις και τά τείχη περιαιρεῖν**>>: δευτερεύονσα ονοματική πρόταση ειδική κρίσεως , εισάγεται με τον ειδικό σύνδεσμο **ώς**(κάτι το υποκειμενικό) , εκφέρεται με οριστική (βέβαιο γεγονός) και λειτουργεί ως αντικείμενο στη μετοχή <<**λέγων**>>

4.) ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

α)	πόλιν	→	πόλεις
	τείχη	→	τεῖχος
	τάς ναῦς	→	τήν ναῦν
	θάλατταν	→	θαλάττας
	πολύς	→	πολλοί
	τῷ λιμῷ	→	τοῖς λιμοῖς
	φυγάδες	→	φυγάς

β)	Ενικός αριθμός	Πληθυντικός αριθμός
	τί	τινά / ἄττα
	τινός / του	τινῶν
	τινί / τω	τισί(ν)
	τί	τινά / ἄττα

γ)	Θετικός	Συγκριτικός	Υπερθετικός
	μέγα	μείζον	μέγιστον

δ)	Πληθυντικός αριθμός	ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
	τά μείζονα / μείζω	
	τῶν μειζόνων	
	τοῖς μειζοσι(ν)	
	τά μείζονα / μείζω	
	(ώ) μείζονα / μείζω	
	Ενεστώτας:	λέγων
	Μέλλοντας:	λέξων / ἔρῶν
	Αόριστος:	λέξας / εἰπών
	Παρακείμενος:	είρηκώς
		γιγνόμενος
		γενησόμενος
		γενόμενος
		γεγενημένος / γεγονώς

ε)	Παρατατικός
	κατέπλεον
	κατέπλεις
	κατέπλει
	κατεπλέομεν
	κατεπλεῖτε
	κατέπλεον

στ)	Ενεστώτας:	άπαγγέλλουσι(ν)	Οριστική Μέλλοντα
	Παρατατικός:	άπήγγελλον	άπαγγελῶ
	Μέλλοντας:	άπαγγελοῦσι(ν)	άπαγγελεῖς
	Αόριστος:	άπήγγειλαν	άπαγγελεῖ
	Παρακείμενος:	άπηγγέλκασι(ν)	άπαγγελοῦμεν
	Υπερσυντέλικος:	άπηγγέλκεσαν	άπαγγελεῖτε
			άπαγγελοῦσι(ν)

5.)ΛΕΞΙΛΟΓΙΚΑ :

- α)** ποίημα , ποιητής , προσποίηση
 παράδοση , διάδοση , εκδοτήριο
 νόμισμα , νόμιμος , νόμος
 ηγέτης , καθηγητής , ηγεμόνας
 ἀρχοντας , αρχή , αρχαίος

- β)** είργασμένην
 γενομένοις
 ἐπανέφερον
 δέχεσθαι
 ἀπήγγελλον

6.)ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η απάντηση εντοπίζεται στη σελίδα 30 του σχολικού βιβλίου από :

<<Δύο ιστορικές ... συμπεριφοράς του.>>